

സമയത്തിന്റെ വിളി

സദാ സ്വയത്തെ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ ഡയറക്ട് ഈശ്വരീയ സന്താനമെന്നു മനസ്സിലാക്കി സദാ സമർത്ഥ സ്ഥിതിയിലാണോ കഴിയുന്നത്? ഏതുപോലെ ബാബ സദാ സമർത്ഥനാണോ അതുപോലെ ബാബക്കു സമാനം സമർത്ഥരായോ? നിങ്ങളെല്ലാവരും ആദ്യമേ തന്നെ സമയത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചതു പ്രകാരം ഏവർറെഡിയായെങ്കിൽ വർത്തമാന സമയത്തിനു അനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ വ്യർത്ഥത്തിന്റെ സ്പോക്ക് നാമ മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ -പറയാറില്ലേ ഗോതമ്പു മാവിൽ നാമ മാത്രമായിട്ടുള്ള ഉപ്പെന്നതു പോലെ. അപ്രകാരം സമർത്ഥതയുടെ അളവ് 99 ശതമാനമായിരിക്കണം, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭാവി ലോകത്തിനു വേണ്ടി 100% സതോപ്രധാന രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരി ആകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഇപ്പോൾ ഭാവി രാജ്യം അഥവാ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം രാജ്യം നിങ്ങളെല്ലാവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ആരെയാണ് ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? സർവ്വഗുണ സമ്പന്നരും, 16 കല സമ്പൂർണ്ണമായ ആത്മാക്കളെ. സമയ പ്രമാണം വർത്തമാന സ്പോജിന്റെ ചാർട്ട് നോക്കൂ -സമർത്ഥത എത്രയുണ്ട് വ്യർത്ഥമെത്രയുണ്ട്? സങ്കല്പത്തിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും ചാർട്ട് വയ്ക്കൂ. മുഴുവൻ ദിവസത്തിന്റെയും ദിനചര്യയിൽ ഏതിന്റെ സമ്പാദ്യമാണ് കൂടുതൽ. ഇപ്പോഴും വ്യർത്ഥത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം 50% അല്ലെങ്കിൽ 60% ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള റിസൾട്ടിന്റെ ഉടമയെ ഏതു സമയത്തെ രാജ്യാധികാരി എന്നു വിളിക്കും? സത്യയുഗത്തിലെ ആദ്യകാല രാജ്യത്തെയോ അതോ സത്യയുഗത്തിലെ മദ്ധ്യകാലത്തിലെയോ അതോ ത്രേതായുടെ ആദ്യകാലത്തെയോ? ആദികാലത്തെ വിശ്വ അധികാരിയാകുവാൻ അവർക്കേ സാധിക്കൂ ആർക്കാണോ വർത്തമാന സമയത്ത് സങ്കല്പത്തിന്മേലും സമയത്തിന്മേലും അധികാരമുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള അധികാരി ആത്മാക്കൾക്കാണ് വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളിലൂടെ സതോപ്രധാന ആദികാലത്തിൽ സർ സർക്കാരുണ്ടാകും പ്രാപ്തമാകുന്നത്.

ആദ്യം സ്വരാജ്യം പിന്നെയാണ് വിശ്വരാജ്യം. സ്വരാജ്യം വാഴുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കു വിശ്വരാജ്യ അധികാരിയാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ. അന്തർമുഖിയായി സ്വചിന്തനത്തിൽ ഇരിക്കൂ. ആദിയിൽ ആദ്യത്തെ ദിവസം കേൾപ്പിക്കാറുണ്ടല്ലോ "ഞാൻ ആരാണ്?" ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ആ ആദ്യ പാഠത്തെ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സ്പോജിനു അനുസരിച്ച്, തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് പരിശോധിക്കൂ -വാട്ട് ആം ഐ (ഞാൻ ആരാണ്). ഈ കടങ്കഥക്കിപ്പോൾ ഉത്തരം കണ്ടെത്തണം. തന്റെ മുഴുവൻ ദിവസത്തെയും സ്ഥിതിയിലൂടെ സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും ആദികാലത്തെ അധികാരിയാണോ അതോ സത്യയുഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തെ അധികാരിയാണോ? ലക്ഷ്യം വച്ചിരിക്കുന്നത് ആദികാലത്തെ അധികാരിയാകണമെന്നാണെങ്കിൽ അതിനു അനുസരിച്ച് തന്റെ വർത്തമാനത്തെ സദാ സമർത്ഥമാക്കി മാറ്റൂ. ജ്ഞാന മനനത്തിനൊപ്പം തന്റെ സ്ഥിതിയും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ ദിവസത്തെയും സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ട സമ്പാദ്യത്തിൽ സന്തുഷ്ടരാണോ? അതോ ഇപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്ന അത്രയും ഇല്ല എന്നാണോ പറയുന്നത്. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയൊരു റിസൾട്ടായിരിക്കരുത് ലഭിക്കുന്നത്. സ്വയത്തോട് സന്തുഷ്ടമാകാത്ത ആത്മാവിനു എങ്ങനെയാണ് വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനാകുവാൻ സാധിക്കുക. സത്യയുഗത്തിലെ ആദികാലത്തെ ആത്മാക്കൾ മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയും സന്തുഷ്ടയാണ്, കാരണം സമ്പൂർണ്ണമാണ്. മനസ്സിലായോ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്?

സേവനത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾക്കനുസരിച്ച് സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട് -രുചിയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ധാരാളം പരിശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്, ഉണർവും ഉത്സാഹവും നല്ലതു പോലെയുണ്ട്, എന്നാൽ സേവനത്തോടൊപ്പം വിശ്വ സേവനവും സ്വസേവനവും നടക്കണം. വിശ്വത്തെ പ്രതിയും ദയാഹൃദയരാകണം, സ്വയത്തെ പ്രതിയും ദയാഹൃദയരാകണം. രണ്ടും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോഴേക്കും സമ്പന്നമാവുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞ് സമയത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കരുത്. ആത്മാക്കളോട് പറയുന്നതെന്താണ് നാളെയല്ല ഇന്ന്, ഇന്നല്ല ഇപ്പോൾ ചെയ്യൂ, ഇപ്രകാരം സ്വയത്തോട് സംസാരിക്കൂ -അപ്രകാരം ഏവർ റെഡി (സമയത്തിനു മുൻപേ തയ്യാർ) ആയോ? സദാ ഈ സ്മൃതി ഉണ്ടായിരിക്കണം ഇപ്പോൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലുമില്ല. ഇങ്ങനെ സ്വയത്തോട് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തൂ. ശരി. ധാരാളം കേൾപ്പിച്ചു -ഇപ്പോൾ ബാബ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ കേൾപ്പിക്കുവാനുള്ള സമയമല്ല എന്നാൽ കാണുവാനുള്ള സമയമാണ്. ബാബ ഓരോ ഓരോ രത്നത്തെയും സമ്പന്നവും സമ്പൂർണ്ണവുമായി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മനസ്സിലായോ.

അങ്ങനെയുള്ള സൂചനയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുന്ന, കേൾക്കുന്നതും പ്രവർത്തിയും സമാനമാക്കുന്ന സദാ സമർത്ഥനായ ബാബയുടെ സമർത്ഥമായ ഓർമ്മയിൽ കഴിയുന്ന സമർത്ഥ സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്ന സഫലത മുർത്തി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ദാദിമാരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച:

മഹാരഥികളെ കണ്ട് എല്ലാവരും സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് സന്തോഷിക്കുന്നത്? കാരണം മഹാരഥി സാകാർ ബാബയുടെ സമാനം എല്ലാവർക്കും മുന്നിൽ സാകാർ രൂപത്തിൽ സമ്പന്നരും ശ്രേഷ്ഠരുമായിരിക്കും, അതിനാൽ മഹാരഥികളെ കണ്ട് ബാബയും സന്തോഷിക്കുന്നു കാരണം സമാനരാണ്. സമാനരായവരെ കാണുമ്പോൾ സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നു. സംഗമത്തിലാണ് ബാബ കുട്ടികളെ സേവനത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുന്നത് - സംഗമയുഗത്തിലെ ഈ ആചാരം സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് കുട്ടികളെ ഭാവി സിംഹാസനസ്ഥരാക്കി മാറ്റുന്നു. സ്വയം ഗുപ്തരൂപത്തിൽ സിംഹാസനസ്ഥരായ കുട്ടികളെ കാണുന്നുമുണ്ട്, സഹയോഗിയുമാണ് എന്നാൽ പ്രാക്ടിക്കലായി കുട്ടികളെ മാത്രമാണ് സിംഹാസനസ്ഥരാക്കി മാറ്റുന്നത്. ഈ ആചാരം ഇപ്പോൾ മുതലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനും മാണ് - അപ്പോൾ ചെയ്യുന്നവന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചു ഇപ്പോൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുകയാണ്. അച്ഛന്റെ സിംഹാസനമായതിനാൽ സിംഹാസനസ്ഥനാകുന്നതിൽ പ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല, കാരണം അച്ഛന്റെ സിംഹാസനമല്ലേ! കൂടാതെ ബാബ സ്വയം സിംഹാസനസ്ഥനാക്കുകയാണ്. നിമിത്തമാകുക എന്ന സിംഹാസനം എത്ര സഹജമാണ്. സിംഹാസനത്തിന്റെ വിശേഷതയാണ് - ഈ സിംഹാസനത്തിൽ വിശേഷമായ മാന്ത്രികം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അതു ബുദ്ധിമുട്ടായതിനെ സെക്കന്റിൽ എളുപ്പമാക്കി മാറ്റുന്നു. ഈ നിമിത്തമാകുന്നതിനുള്ള സിംഹാസനം സമയത്തിനു അനുസരിച്ച്, ഡ്രാമക്കനുസരിച്ച് ശ്രേഷ്ഠ സിംഹാസനമെന്നും, അതി സഫലത സമ്പന്ന സിംഹാസനമെന്നും പാടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരെല്ലാം സഫലതമുർത്തികൾ. ഇത് ഈ സിംഹാസനത്തിനുള്ള അനാദി ആദി വരദാനങ്ങളാണ്. ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും വളരെ ഗുഹ്യവും രഹസ്യയുക്തമായ ആത്മാക്കളാണ്. ബാപ്റ്റാദ മഹാരഥികളെ വർത്തമാന സമയത്ത് ഇരട്ട സിംഹാസനസ്ഥരായി കാണുകയാണ്. ഹൃദയ സിംഹാസനം ഉള്ളതു തന്നെ എന്നാൽ നിമിത്തമാകുന്നതിനുള്ള സിംഹാസനം വളരെ കുറച്ചു പേർക്കു മാത്രം പ്രാപ്തമാണ്. ഈ രഹസ്യവും വളരെ ഗുഹ്യമായതാണ്. ശരി.

മധുബൻ നിവാസികളായ സഹോദരന്മാരോട്-മധുബൻ നിവാസികൾ ധാരാളം കേട്ടു, ഇനി എന്തെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ബാക്കിയുണ്ടോ? സന്തുലത്തിൽ കേട്ടു, റിവൈസ് കോഴ്സ് കേട്ടു, ഇനി എന്താണു കേൾക്കുവാൻ ബാക്കിയുള്ളത്? എത്ര അമ്പുകൾ നിറച്ചുവോ അത്രയും വിട്ടു കഴിഞ്ഞോ? മധുബൻ നിവാസികൾക്ക് മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനത്തിനു അവസരമുണ്ട് - ഏതു പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനത്തിനാണ് വിശേഷ അവസരമുള്ളത്? വിശേഷമായിട്ട് മധുബൻ നിവാസികൾക്ക് സഹജ സേവനത്തിനുള്ള സാധനം ഈ വരദാനി ഭൂമിയാണ് അഥവാ ചരിത്ര ഭൂമിയുടെ ആധാരമാണ്, ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ മഹിമ അഥവാ ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനെ കേൾപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഭാഗവതം കേൾക്കുവാൻ കാണിക്കുന്ന താല്പര്യം ഗീത കേൾക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കാണിക്കാത്തതു പോലെ, പ്രാക്ടിക്കൽ ചരിത്രം കേൾപ്പിക്കേണ്ടത് മധുബൻ നിവാസികളാണ്. ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രവും പരിചയവും നൽകുകയാണെങ്കിൽ ആത്മാക്കൾ സന്തോഷത്താൽ നൃത്തമാടും. എപ്പോഴെല്ലാം ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോ അവർ വിശേഷമായിട്ട് ചരിത്ര ഭൂമിയെ അറിയുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും വരുന്നതാണ്, അപ്പോൾ മധുബൻ നിവാസികൾ ഭാഗവതത്തിലൂടെ അവരുടെ സേവനം ചെയ്യണം - ഇവിടെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ ധരണിയുടെ വിശേഷതയും മഹത്വവും കേൾപ്പിക്കുന്നതിനു നിമിത്തമായവരാണ്. ഏതു കണ്ണുകളോടെയാണോ ആത്മാക്കൾ ഓരോ രത്നത്തെയും കാണുന്നത്, അതേ രീതിയിൽ അവരെ ബാബയിലേക്കു ആകർഷിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്ര സേവനമാണ്? ഇവിടെ ഇരിക്കേ പ്രജകൾ തയ്യാറാകും അല്ലെങ്കിൽ ഫാമിലി തയ്യാറാക്കാം. ഏതുപോലെ താജ്‌മഹൽ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഗൈഡുകൾ എത്ര രമണീകമായാണ് അതിന്റെ ചരിത്രം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത്, അതുപോലെ ചരിത്രം കേൾപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് സഹജമായി ഓർമ്മ നിൽക്കും, ആ സേവനത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ആരു തന്നെ വന്നാലും അവർക്കു സന്തോഷത്തോടുകൂടി, ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി, താല്പര്യത്തോടുകൂടി, മഹത്വത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് മഹത്വം കേൾപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെയധികം ഫലം നേടുവാൻ സാധിക്കും - അങ്ങനെയുള്ള സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ വളരെയധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും. സേവനവും ചെയ്തു, ഓർമ്മയിലുമിരുന്നു, പ്രാപ്തിയുമെടുത്തു, വേറേയെന്തു വേണം? അത്രയും ഭാഗ്യശാലികളാണ് മധുബൻ നിവാസികൾ.

അവ്യക്ത മഹാവാക്യം-മാസ്റ്റർ ദാതാവ് ആകും:-

ബാപ്ദാദ കുട്ടികളിൽ നിന്നും ഇപ്പോൾ ഇതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് -ഓരോ കുട്ടിയും മാസ്റ്റർ ദാതാവക ണം. എന്താണോ അച്ഛനിൽ നിന്നും എടുത്തത് അത് മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കൂ. ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും എടുക്കുവാനുള്ള ഭാവന പുലർത്തരുത്. ദയാഹൃദയരായി തന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ ശക്തികളുടെ സഹയോഗം എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കൂ, വിശാല ഹൃദയരാകൂ. എത്രമാത്രം മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമോ അത്രയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിനാശിയായ വജനാവ് കൊടുക്കുന്നോറും കുറയും എന്നാൽ അവി നാശിയായ വജനാവ് കൊടുക്കുന്നോറും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും -ഒന്നല്ല രണ്ടല്ല ആയിരങ്ങൾ നേടും. മാസ്റ്റർ ദാതാവെന്നാൽ സദാ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ, സമ്പന്നർ. ആരുടെ അടുത്താണോ അനുഭൂതികളുടെ വജനാവ് സമ്പന്നമായിരിക്കുന്നത് ആ സമ്പന്ന മുർത്തികൾ സ്വാഭാവികമായും മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായി മാറു ന്നു. ദാതാവെന്നാൽ സേവാധാരി. ദാതാവിനു കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. അവർ തന്റെ ദയാ ഹൃദയമാകുന്ന ഗുണത്തിലൂടെ ചിലർക്ക് ധൈര്യം കൊടുക്കുമെങ്കിൽ മറ്റു ചില ദുർബ്ബല ആത്മാക്കൾക്ക് ബലം കൊടുക്കും. അവർ മാസ്റ്റർ സുഖദാതാവായിരിക്കും. സദാ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം ഞങ്ങൾ സുഖദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ സുഖദാതാക്കളാണ്. ദാതാവിന്റെ അടുത്ത് ഉണ്ട്, അതുകൊണ്ടല്ലേ കൊടുക്കു ന്നത്. അഥവാ ആരുടെയെങ്കിലും അടുത്ത് സ്വന്തം ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വക പോലുമില്ലെങ്കിൽ അയാളെ ഞ്ഞെ ദാതാവകും. അതുകൊണ്ട് ഏതുപോലെ അച്ഛൻ അതുപോലെ കുട്ടികൾ. അച്ഛനെ സാഗരമെന്നു പറയും. സാഗരം എന്നാൽ അർത്ഥം പരിധിയില്ലാത്തത്, ച്യുതി സംഭവിക്കാത്തത്. അതുപോലെ നിങ്ങളും മാസ്റ്റർ സാഗരങ്ങളാണ്, നദിയോ തോടോ അല്ല. അതുകൊണ്ട് ബാബക്കു സമാനം നിസ്വാർത്ഥ ഭാവന യോടുകൂടി കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ. അശാന്തിയുടെ സമയത്ത് മാസ്റ്റർ ശാന്തിദാതാക്കളായി ശാന്തി കൊടുക്കൂ, ഭയപ്പെടരുത്. കാരണം നിങ്ങൾക്കറിയാം എന്താണോ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതു നല്ലതാ ണ്, എന്താണോ നടക്കുവാൻ പോകുന്നത് അതു അതിനെക്കാളും നല്ലതാണ്. വികാരങ്ങൾക്കു വശപ്പെട്ടു മനുഷ്യർ പോരടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ജോലി തന്നെ അതാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജോലി യാണ് -അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് ശാന്തി കൊടുക്കുക കാരണം വിശ്വമംഗളകാരികളാണ്. വിശ്വമം ഗളകാരി ആത്മാക്കൾ സദാ മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായി കൊടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ സഹയോഗം നൽകുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ സമ്പന്നവും സമ്പൂർണ്ണവുമാകാം -അങ്ങനെയല്ല, ഈ എടുക്കുന്നതിനു പകരം മാസ്റ്റർ ദാതാവായി മാറി സഹയോഗം, സ്നേഹം, സഹാനുഭൂതി എന്നിവ കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് എടു ക്കൽ. ഓർത്തു വയ്ക്കു ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് എടുക്കൽ.

വർത്തമാന സമയത്ത് എല്ലാവർക്കും അവിനാശിയായ സന്തോഷത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ട്, എല്ലാവരും സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി യാചകരാണ്, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളാണ്. ദാതാവിന്റെ കുട്ടി കളുടെ ജോലിയാണ് -കൊടുക്കുക. ആരു തന്നെ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിൽ വന്നാലും -സന്തോഷം പങ്കിട്ടു പോകൂ, കൊടുത്തുകൊണ്ടേ പോകൂ. ആരും വെറും കൈയ്യോടെ പോകരുത്. അത്രയും നിറവുള്ള വരാകൂ. ഇപ്പോൾ വിശ്വത്തിലുള്ള സകല ആത്മാക്കളും സുഖ ശാന്തിയുടെ ഭിക്ഷ യാചിച്ച് നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വരുവാൻ പോവുകയാണ്. നിങ്ങൾ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായി മാറി എല്ലാവ രേയും സമ്പന്നമാക്കൂ. അതിനാൽ ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെ സ്വന്തം ഭണ്ഡാരകൾ സർവ്വ വജനാവുകൾ കൊണ്ട് നിറച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കൂ -ആരു വന്നാലും വെറും കൈയ്യോടെ മടങ്ങി പോകരുത്, നിറഞ്ഞു തന്നെ പോകണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കാഴ്ചകൾ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ അനുഭവം ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ സംഗമത്തിൽ ച്യുതി സംഭവിക്കാത്ത അഖണ്ഡ മഹാദാനികളായി മാറൂ. നിരന്തരം സ്മൃതി യിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം ഞാൻ ദാതാവിന്റെ കുട്ടി അഖണ്ഡ മഹാദാനി ആത്മാവാൻ. ഏതെങ്കിലും ആത്മാവ് അജ്ഞാനിയാകട്ടെ ബ്രാഹ്മണനാകട്ടെ ആരു തന്നെയായാലും നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വന്നാൽ എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുക തന്നെ വേണം.

രാജാവെന്നാൽ ദാതാവ്. അഥവാ പരിധിയുള്ള ഇച്ഛകൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാപ്തി ഉത്പന്നമാവുകയാണെങ്കിൽ രാജാവിനു പകരം യാചകനായി മാറും. നിങ്ങൾ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളാണ്, സർവ്വ വജനാവുകൾ സമ്പന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്. സമ്പന്നരുടെ ലക്ഷണമാണ് -അവർ അഖണ്ഡ മഹാദാനികളായിരിക്കും. ഒരു സെക്കന്റു പോലും ദാനം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെ അടുത്ത് ജ്ഞാനം പണ്ടേയുണ്ട് എന്നാൽ അവരേ പ്രതി രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള ദാതാക്കളാകും:-1. ഏത് ആത്മാ വിനു ഏതു ശക്തിയുടെ ആവശ്യമാണോ ഉള്ളത്, ആ ആത്മാവിനു മനസാ അതായത് ശുദ്ധ ചിന്തകളി ലൂടെ വൈബ്രേഷൻസിലൂടെ ആ ശക്തികളുടെ ദാനം അഥവാ സഹയോഗം കൊടുക്കൂ. 2. കർമ്മത്തി ലൂടെ സദാ ജീവിതത്തിൽ ഗുണമുർത്തിയായി മാറൂ, പ്രത്യക്ഷ ഉദാഹരണമായി മറ്റുള്ളവർക്കു സഹജ

ഗുണങ്ങൾ ധാരണ ചെയ്യുവാനുള്ള സഹയോഗം കൊടുക്കൂ, ഇതിനെയാണ് ഗുണദാനം എന്നു പറയുന്നത്. ദാനമെന്നാൽ സഹയോഗം കൊടുക്കുക. ശരി.

വരദാനം - ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ പരവശ സ്ഥിതിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന അധികാരി ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

ബ്രഹ്മണൻ എന്നാൽ, അധികാരി ആത്മാവ് ഒരിക്കലും ആരാലും പരവശമാകില്ല. തന്റെ ദുർബ്ബല സ്വഭാവ സംസ്കാരത്തിനു വശപ്പെടില്ല കാരണം സ്വഭാവമെന്നാൽ സ്വയത്തെ പ്രതിയും സർവ്വരേ പ്രതിയുമുള്ള ആത്മിക ഭാവമാണ്, അതിനാൽ ദുർബ്ബല സ്വഭാവത്തിനും വശപ്പെടില്ല, അനാദി ആദി സംസ്കാരങ്ങളുടെ സ്മൃതിയിലൂടെ ദുർബ്ബല സംസ്കാരവും സഹജമായി പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തി പരവശ സ്ഥിതിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി അധികാരി സ്ഥിതിയുടെ സീറ്റിൽ സെറ്റാക്കുന്നു

സ്തോഗൻ:-ജ്ഞാനമൂർത്തിയുടെയും ഗുണമൂർത്തിയുടെയും ബാലൻസിലൂടെ പ്രജകളെയും അവകാശികളെയും തയ്യാറാക്കൂ.